

บทที่ 1

บทนำ

สัมปีḍผลไม้ที่สำคัญชนิดหนึ่งของโลก และนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายทั้งในรูปผลสด และน้ำผลไม้ รวมทั้งนำมาแปรรูปในเชิงอุตสาหกรรม เช่น แยมส้ม และน้ำส้มบราซิลาร์บีอง เป็นต้น สำหรับประเทศไทยสัมปีḍผลไม้ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะส้มเขียวหวาน สำนักงานวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร(2539) กล่าวว่า ส้มเขียวหวานเป็นต้นค้าเกษตรชนิดหนึ่งในจำนวน 30 รายการที่อยู่ในส่วนของแผนพัฒนาการเกษตร ซึ่งเป็นส่วนประกอบในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพร้อมทั้งปรับปรุงคุณภาพ มาตรฐาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ในปี 2537 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกส้มเขียวหวานทั้งหมด 221,520 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 172,057 ไร่ และยังไม่ให้ผลผลิต 49,463 ไร่ ผลผลิตรวม 584,245 ตัน อย่างไรก็ตาม ปริมาณการผลิตยังไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศ เนื่องจากพื้นที่ปลูกส้มเขียวหวานได้ลดลงไปมากโดยเฉพาะบริเวณภาคกลางซึ่งเป็นแหล่งผลิตส้มขนาดใหญ่ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนรูปแบบการใช้ที่ดินจากสวนผลไม้มาเป็นที่อยู่อาศัยและโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลผลิตส้มเขียวหวานมีจำนวนลดลง(สำนักงานวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, 2539) ส้มเขียวหวานที่ปลูกในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทยว่า มีความแตกต่างทางด้านผลผลิต คุณภาพ ขนาด และสีผิว โดยสัมปันธ์กับในเขตต่าง ๆ ที่ดิน ภูมิประเทศ พนบว่า ส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพไม่ค่อยดี ความหวานต่ำ รสชาติไม่เดาเท่าที่ควร ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของชาวต่างประเทศ แต่สำหรับส้มเขียวหวานที่ผลิตในเขตอื่น ๆ เช่น แพร่ น่าน และเชียงใหม่ เป็นสัมปันธ์มีคุณภาพดีกว่า มีเปลือกหนา ผิวสีเหลืองหรือส้ม เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ลาว มาเลเซีย และสิงคโปร์ รวมทั้งตลาดในยุโรป(ทวีศักดิ์, 2531)

การพัฒนาการผลิตส้มเขียวหวานเพื่อการส่งออกให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นนั้นควรปรับปรุงคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะด้านสีผิวของส้ม เพราะปัจจุบันสัมเมี่ยวน้ำส้มในประเทศมีผิวสีเขียว เนื่องจากเหลือง ไม่สม่ำเสมอ จึงไม่ดึงดูดใจผู้บริโภค เนื่องจากผู้บริโภคให้ความสำคัญในเรื่องสีผิวของส้มในการเลือกซื้อ ดังนั้นการจัดสีเขียว(degreening) และการใช้สารเคลือบผิวรวมกับสีสกัดธรรมชาติในกลุ่มของคุณภาพต้องมีตัวตั้งแต่สีเหลืองจน

ถึงสีแดง น่าจะสามารถช่วยให้สัมภาระหัวน้ำมีสีเหลืองสม่ำเสมอ สวยงาม เป็นมันเงา ทำให้
จำนำ่ายได้ในราคาน้ำเงิน นอกจากนี้สารเคลือบผิวสามารถลดการสูญเสียน้ำ ป้องกันการเหี่ย
ของผล ทำให้ยืดอายุการเก็บรักษาหลังการเก็บเกี่ยวและมีอายุการวางจำหน่ายที่นานขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาวัดดับความเข้มข้นของสารเอธิฟอนและอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการจัดสี
เขียวของผลสัมภาระหัวน้ำหลังการเก็บเกี่ยว
- เพื่อศึกษาผลของสีสกัดธรรมชาติและสารเคลือบผิวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพและ
อายุการเก็บรักษาผลสัมภาระหัวน้ำหลังการเก็บเกี่ยว